

Zpráva o šetření veřejného ochránce práv

ve věci stavby prodloužení trasy metra A ze stanice Dejvická přes stanici Petřiny do stanice Motol

A - Obsah podnětu

Dne 16. 4. 2010 obdržel veřejný ochránce práv podnět Občanského sdružení [redacted], [redacted], [redacted], [redacted], [redacted] Praha 6 (dále také „sdružení“), kterým si toto sdružení stěžovalo na postup Úřadu městské části Praha 6, odboru výstavby (dále také „stavební úřad“), a Magistrátu hl. m. Prahy (dále také „magistrát“) v souvislosti s vydáním územního rozhodnutí o umístění stavby zahrnující prodloužení trasy metra A ze stanice Dejvická přes stanici Petřiny do stanice Motol. Na uvedenou stavbu bylo vydáno dne 31. 3. 2009 územní rozhodnutí a dne 11. 9. 2009 vydal odbor dopravy magistrátu jako speciální stavební úřad pro dopravní stavby dvě stavební povolení (oběma stavebním povolením byl odňat odkladný účinek).

Námítky sdružení proti zmíněnému územnímu rozhodnutí lze shrnout tak, že při jeho vydání došlo k pochybení, neboť dle názoru sdružení dokumentace pro územní řízení a samotné územní rozhodnutí nejsou v souladu se schválenou změnou Z1344/00 a aktuálně platnou závaznou částí Územního plánu hl. m. Prahy pro lokalitu Červený Vrch. Přesto, že sdružení shora jmenované správní orgány na uvedený rozpor, jakož i rizika spojená s realizací stavby prodloužení metra trasy A pod bytovými domy, opakovaně upozorňovalo, nedosáhlo zjednáání nápravy. Poukazuje přitom na závěry posudku Kloknerova ústavu ČVÚT v Praze ze dne 19. 11. 2009 týkajícího se věžového domu čp. [redacted] na ulici Evropská, Praha 6 - Vokovice, který byl pořízen v rámci akce nazvané „Pasportizace objektů dotčených stavbou prodloužení trasy metra A ze stanice Dejvická, provozní úsek V.A, Dejvická - Motol“. Podle zmíněného znaleckého posudku může stavební činnost při výstavbě metra vyvolat pokles či náklon domu, a to v důsledku dynamických účinků vyvolaných ražbou tunelu a trhacími pracemi.

Sdružení poukazuje na to, že navzdory územnímu plánu je trasa metra vedena přímo diagonálně pod pěti 14patrovými obytnými domy a dalším přilehlým panelovým domem, cca 100 m od schválené trasy v platném územním plánu. Tuto skutečnost přitom sdružení zjistilo až v listopadu 2009 při prováděné pasportizaci dotčených objektů. Stavebnímu úřadu vytýká rovněž to, že se při vydání územního rozhodnutí spokojil s vyjádřením magistrátu z roku 2007, které bylo vydáno dva roky před tím, než vůbec investor podal žádost o vydání územního rozhodnutí, a dokonce 1,5 roku před tím, než byla schválena změna územního plánu Z1344/00 ze dne 18. 9. 2009. Podle sdružení tak uvedené stanovisko nemohlo prokázat soulad navrhované stavby s platnou územně-plánovací dokumentací.

V této souvislosti sdružení uvádí, že při osobních rozhovorech všichni ředitelé odborů magistrátu dávají zástupcům sdružení za pravdu, v písemných reakcích na jejich podání však sdělují, že je vše v pořádku.

V návaznosti na výše uvedené zjištění adresovalo sdružení magistrátu podnět na přezkoumání pravomocného územního rozhodnutí, podnět byl ale sdělením ze dne 22. 2. 2010 odložen. Magistrát ve svém sdělení poukázal na to, že sdružení nemělo v územním řízení postavení účastníka a tvrzené vady nespadají do okruhu veřejných zájmů na úseku ochrany přírody a krajiny.

K nesouladu územního rozhodnutí a dokumentace pro územní řízení s platným územním plánem ve znění změny Z1344/00 se magistrát nevyjádřil vůbec, pouze konstatoval, že neshledal rozpor územního rozhodnutí se zákonem a právními předpisy. K námitce absence výčtu pozemků stavby magistrát poznamenal, že výčet pozemků uvedených v územním rozhodnutí je označením pozemků, kterých se stavba přímo dotýká, nikoli pozemků, které se nacházejí nad stavbou v takové vzdálenosti, kdy umístění podzemní stavby trasy metra není způsobilé do práv a právem chráněných zájmů jejich vlastníků zasahovat.

Se způsobem vyřízení svého podnětu na přezkum územního rozhodnutí sdružení nesouhlasí a podáním ze dne 12. 3. 2010 se v dané věci obrátilo se stížností na Ministerstvo pro místní rozvoj (dále také „ministerstvo“), které mu připisem ze dne 8. 4. 2010 podalo zprávu, že není příslušné k vyřízení stížnosti a podání postoupilo magistrátu k postupu podle § 156 odst. 2 správního řádu (přezkum vyjádření, osvědčení, sdělení), případně k posouzení podání jako opakovaného podnětu na přezkum územního rozhodnutí.

B - Skutková zjištění

Po posouzení podnětu z hlediska věcné působnosti se ochránce rozhodl v souladu s ustanovením § 14 zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů (dále také „zákon o veřejném ochránci práv“), ve věci zahájit šetření se zaměřením na postup stavebního úřadu a magistrátu v dané věci. V rámci zahájeného šetření se ochránce obrátil ve smyslu ustanovení § 15 odst. 2 písm. a) zákona o veřejném ochránci práv na:

- starostu Úřadu městské části Praha 6 s žádostí o stanovisko k následujícím otázkám:
- 1) Lze konstatovat, že územním rozhodnutím a dokumentací pro územní řízení stanovená trasa stavby prodloužení metra A je v souladu s platnou územně-plánovací dokumentací ve znění změny Z1344/00? Ochránce rovněž požádal o zaslání kopie části výřezu grafické části územního plánu s vyznačením plánované a skutečné trasy stavby.
 - 2) Prosim o stanovisko k námitce sdružení, že stanovisko magistrátu z roku 2007 bylo vydáno dva roky před tím, než vůbec investor podal žádost o vydání územního rozhodnutí, a dokonce 1,5 roku před tím, než byla schválena změna územního plánu Z1344/00 dne 18. 9. 2009.

- ředitele Magistrátu hl. města Prahy oslovil ochránce s žádostí o stanovisko k následujícím otázkám:

- 1) Lze konstatovat, že územním rozhodnutím a dokumentací pro územní řízení stanovená trasa stavby prodloužení metra A je v souladu s platnou územně-plánovací dokumentací ve znění změny Z1344/00? Prosím o zaslání kopie části výřezu grafické části územního plánu s vyznačením plánované a skutečné trasy stavby.
- 2) Prosím o stanovisko k námitce sdružení, že stanovisko magistrátu z roku 2007 bylo vydáno dva roky před tím, než vůbec investor podal žádost o vydání územního rozhodnutí, a dokonce 1,5 roku před tím, než byla schválena změna územního plánu Z1344/00 dne 18. 9. 2009. Prosím o zaslání kopie předmětného stanoviska.
- 3) Na základě jaké úvahy dospěl magistrát k závěru, že výčet pozemků uvedených v územním rozhodnutí je označením pozemků, kterých se stavba přímo dotýká, nikoli pozemků, které se nacházejí nad stavbou v takové vzdálenosti, kdy umístění podzemní stavby trasy metra není způsobitelné do práv a právem chráněných zájmů jejich vlastníků zasahovat?
- 4) Jak magistrát reagoval na přípis ministerstva ze dne 8. 4. 2010 (usnesení o postoupení věci), kterým mu byla postoupena k vyřízení stížnost sdružení na vyřízení jeho podnětu k přezkumu územního rozhodnutí?
- 5) Prosím o zaslání kopie stavebního povolení na předmětnou stavbu, včetně aktuální informace o postupu při realizaci stavby, a to v návaznosti na jednání o přípravě stavby ze dne 9. 12. 2010.
- 6) Byl již proveden v souvislosti s přípravou realizace stavby historický průzkum území, který by vyloučil kolizi tunelu se starým báňským dílem?

Stanovisko Úřadu městské části Praha 6 bylo do Kanceláře veřejného ochránce práv doručeno dne 20. 5. 2010 a uvádí se v něm, že vydané územní rozhodnutí je v souladu s platným územním plánem, vedoucí stavebního úřadu tuto věc projednával na odboru územního plánu magistrátu se závěrem, že i když je vydané územní rozhodnutí, resp. v něm ověřená situace trasy metra mezi stanicemi Červený Vrch a Veleslavín v podzemní části mírně vychýlena oproti změně Z 1344/00 z územního plánu, závazné spojení dvou stanic bylo dodrženo a vyznačený podzemní koridor v územním plánu je jen jeho směrnou částí. Tento názor zastává i pořizovatel územního plánu.

K námitce týkající se použití stanoviska odboru územního plánu magistrátu ze dne 28. 8. 2007, tedy staršího data než byla schválena změna Z 1344/00 ze dne 18. 9. 2009, není podle Úřadu městské části Praha 6 na závadu vlastního rozhodnutí, neboť tento dotčený orgán mohl v rámci vedeného řízení své stanovisko průběžně aktualizovat, kdyby chtěl, a s odůvodněním souladu dokumentace územního rozhodnutí s územním plánem se stavební úřad vypořádal. Závěrem starosta městské části Praha 6 uvedl, že úpravu koridoru trasy metra blíže k některým panelovým domům provedl v podrobnější dokumentaci pro územní rozhodnutí projektant za účelem zlevnění výstavby této veřejně prospěšné stavby.

Pokud jde o vyjádření magistrátu, toto bylo do Kanceláře veřejného ochránce práv doručeno dne 31. 5. 2010. Ve zkratce lze říci, že ředitel magistrátu odkázal ochránce na platný územní plán zveřejněný na internetu, a zopakoval, že stavba

je v souladu s územním plánem ve znění jeho změny Z 1344/00. Ředitel magistrátu uvedl, že soulad stavby s územním plánem posuzoval stavební úřad, magistrát byl v postavení dotčeného orgánu jako příslušný úřad územního plánování.

K dotčení práv vlastníků staveb umístěných nad podzemní stavbou ředitel magistrátu poznamenal, že obsahem žádosti o vydání územního rozhodnutí je splnění požadavků stanovených v § 3 vyhl. č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, včetně obsahu přílohy č. 3 a č. 4 cit. vyhlášky. Z obsahu uvedených právních předpisů vyplývá povinnost uvést pozemky dotčené stavbou. Rovněž tak opatření obecné povahy č. 4/2009, kterým se mění příloha č. 5 opatření obecné povahy č. 2/2008, ve svém obsahu upřesňuje pozemky, jejichž plochy budou přímo dotčeny veřejně prospěšnou stavbou prodloužení trasy metra A. Ředitel magistrátu poukázal na to, že tato stavba je převážně stavbou podzemní, která z hlediska umístění není způsobila přímého zásahu do práv a právem chráněných zájmů vlastníků pozemků na povrchu. V částech tato stavba na povrch pozemků zasahuje, a právě pro tyto potřeby bylo vydáno opatření obecné povahy č. 4/2009. Ochrana vlastnických práv vlastníků pozemků a staveb nacházejících se nad podzemní stavbou trasy metra A před vlivy ze stavební činnosti není předmětem posuzování v územním řízení, ale je předmětem posuzování ve stavebním řízení.

V další části své odpovědi ředitel magistrátu odkázal na závěry výsledku přezkumu územního rozhodnutí ze strany magistrátu uvedené ve sdělení ze dne 22. 2. 2010 a opakovaného sdělení ze dne 4. 5. 2010. Závěrem uvedl, že na stavbu prodloužení trasy metra A bylo dne 11. 9. 2009 vydáno stavební povolení. Archeologický průzkum v průběhu realizace zemních prací byl stanoven v obsahu závazného stanoviska magistrátu jako orgánu státní památkové péče ze dne 29. 5. 2009.

Vzhledem k tomu, že vyjádření ředitele magistrátu shledal ochránce jako nedostatečné, požádal ředitele magistrátu o další doplňující informace a vysvětlení. Učinil tak písemností ze dne 9. 6. 2010. Dne 14. 7. 2010 bylo do Kanceláře veřejného ochránce práv doručeno toto doplňující vyjádření.

Ředitel magistrátu v úvodu své odpovědi poukázal na to, že územní plán stanovuje především základní koncepci rozvoje, tedy přeneseně propojení odkud - kam. Podle magistrátu lze proto soudit, že pokud dokumentace pro územní řízení je v souladu se základní koncepcí rozvoje a plošného uspořádání obce a se zásadami územního rozvoje, lze ji v souladu s § 90 písm. a) stavebního zákona posoudit jako stavbu v souladu s územním plánem, a to i v případě, že se v detailech nepodstatným způsobem odchyluje od grafického tvaru, kterým byl koridor metra v územním plánu znázorněn. Územní plán je přitom zpracován v přesnosti měřítko 1:10000 a s takovouto přesností jsou vymezeny i trasy metra. Územní plán trasy metra vyjadřuje liniovým symbolem, tedy jde o vyjádření koridoru, v tomto případě koridoru podzemní stavby, zpravidla bez propisu do funkčních ploch na povrchu, tedy bez vymezení plochy. Přesto však stále vymezení metra v územním plánu naplňuje znaky koridoru.

Magistrát dále poukazuje na to, že pro liniové dopravní stavby je charakteristické, že z důvodu závislosti směrového a výškového vedení trasy metra na mnoha faktorech (např. geologických, technologických), které mohou

ovlivnit výslednou podobu trasy, a nelze je na úrovni podkladů pro územní plánování předvídat, dochází k odlišnostem vůči takto původně definované trase. Magistrát upozorňuje na to, že při zpracování územního plánu a změny územního plánu Z1344/00, kterou bylo prodloužení trasy metra A zaneseno do platného územního plánu, se vycházelo z podkladů tehdy dostupných, které odpovídaly míře poznání a hloubce zpracované dokumentace (dostatečných pro územní plánování).

Podkladem pro zpracování územního plánu je dle magistrátu většinou prověření na úrovni ověřovací studie, tedy dokument obsahující základní prověření směrového a výškového vedení se základní koordinací s ostatními aktivitami v území. Zpravidla nejsou k dispozici podrobné geologické rešerše a průzkumy podzemí, aby bylo možné stanovit vedení tunelů s takovou mírou jistoty, že se pak v územním řízení nezmění. Podle magistrátu pak při podrobnějším prověření staveb na základě detailnějších údajů o území nutně dochází k odchýlnému řešení, než je graficky vyjádřeno symbolem v územním plánu. Magistrát zastává názor, že pokud by se na územní plán nahlíželo v případě liniových staveb jako na regulační plán, tak v podstatě nelze bez předchozí změny územního plánu (pořízené s podkladem v podobě projednané dokumentace pro územní řízení) vydat územní rozhodnutí. Tím by se územní plán stal života neschopným dokumentem. Takovéto pojetí není podle zpracovatele územního plánu v souladu s duchem stavebního zákona.

Kvalifikované posouzení souladu s platným územním plánem je proto úkolem dalšího stupně územního plánování v podobě územního řízení. V tomto řízení jsou případné odlišnosti plánovaných staveb dopravní infrastruktury od grafického vymezení v územním plánu dobře patrné a jsou podrobeny veřejnému projednání. Kdokoliv se tedy s nimi může podle magistrátu seznámit, a pokud je jimi dotčen, vystupuje jako účastník řízení. Výsledkem je pak kvalifikované územní rozhodnutí.

Závěrem ředitel magistrátu konstatoval, že realizace veřejně prospěšné stavby prodloužení trasy metra A splňuje všechny atributy naplňování koncepce veřejné dopravy Územního plánu hl. m. Prahy a naplňuje ustanovení Zásad územního rozvoje hl. m. Prahy. Stavba je tedy dle magistrátu v souladu s územním plánem, a vydané územní rozhodnutí proto magistrát považuje za rozhodnutí učiněné v souladu s platným územním plánem.

V průběhu šetření bylo z veřejných sdělovacích prostředků, konkrétně z internetového serveru www.ihned.cz, zjištěno, že dne 12. 9. 2010 byla na zmíněných internetových stránkách publikována zpráva týkající se daného případu prodloužení trasy metra A. V uvedené zprávě se mimo jiné uvádí, že „posunutí (stavby) má podle projektantů z . . . jednoduchý důvod: Zjistili totiž, že v místě je obří kanalizační stoka o průměru tři metry, která byla vybudována, když se chystala stavba sídliště podél Evropské třídy. A tunel metra byl tak blízko pod ní, že by pravděpodobně nevydržela. Jak je ale vůbec možné, že si projektanti dříve nevšimli toho, že v uvedeném místě vede kanalizační stoka z poloviny minulého století? Podle nich na tom není nic divného. První dokumentaci pro změnu územního plánu totiž zpracovával magistrát, který nešel do podrobných plánů. Každý projekt se rozpracovává ve stupních projektové dokumentace. A každý další stupeň je podrobnější a vychází z podrobnějších podkladů,” vysvětluje ředitel . . . „Předělat kanalizaci

by bylo mnohem složitější než posunout projekt metra. Z hlediska projektanta je bezproblémová možnost se této přeložce vyhnout," dodává."

Pokud jde aktuální stav stavby, ve zmíněném článku se uvádí, že v červnu 2010 se již začalo s ražbou tunelu v oblasti Vypichu a zhruba za rok by se razicí stroje měly dostat pod Červený Vrch.

C - Právní hodnocení

Zákon o veřejném ochránci práv mi ukládá povinnost působit k ochraně osob před jednáním úřadů a dalších institucí uvedených v tomto zákoně, pokud je v rozporu s právem, neodpovídá principům demokratického právního státu a dobré správy, jakož i před jejich nečinností, a tím přispívat k ochraně práv a svobod.

V úvodu svého hodnocení tohoto případu bych chtěl zdůraznit, že není úkolem ani v pravomoci veřejného ochránce práv hodnotit či přezkoumávat vhodnost trasy předmětné dopravní stavby. Veřejný ochránce práv nemůže nahrazovat odborná posouzení k tomu příslušných orgánů, především pak projektantů dané stavby, ve věci směrového či výškového vedení dané podzemní stavby. Z toho také vyplývá, že jako ochránce nemohu vstupovat do odborného sporu, zda lze prodloužení stavby trasy metra A v daném místě vést a jaká rizika jsou s tímto záměrem spojena.

Mám-li se pokusit provést hodnocení celého případu a postupu správních úřadů, musím především uvést, že v žádném případě nehodlám rozporovat tvrzení stavebního úřadu ani magistrátu o tom, že v daném případě jde o územním plánem aprobovanou veřejně prospěšnou stavbu, která má z hlediska dopravní koncepce hlavního města Prahy zcela nepochybně zásadní význam. Stejně tak nijak nezpochybňuji argument, že pro liniové stavby (zejména podzemní) je charakteristické, že z důvodu závislosti směrového a výškového vedení trasy metra na mnoha faktorech, které mohou ovlivnit výslednou podobu trasy, a nelze je na úrovni podkladů pro územní plánování předvídat, dochází k odlišnostem vůči původní trase. Bez dalších argumentů však nemohu připustit výklad magistrátu, že vlastně každá podzemní stavba si v důsledku následně získaných podrobnějších informací o charakteru a geologických poměrech území nutně vyžádá změnu trasy, která je však v souladu s celkovou koncepcí územního plánu, a proto ji lze, byť ve změněné trase oproti řešení v grafické části územního plánu, v územním řízení projednat a schválit, aniž by bylo nutné přistoupit ke změně územního plánu.

Připouštím, že územní plán je koncepčním (rozvojovým) dokumentem, jenž nemůže v detailech předpokládat naprosto přesné vedení podzemní dopravní stavby. Jsem však toho názoru, že výše uvedená tvrzení magistrátu by mohla vést k tomu, že by i další stavby, nejen podzemní, mohly být v územním řízení vedeny jinak, než stanoví územní plán, aniž by bylo nutné této změně trasy územní plán přizpůsobit, tj. změnit. V argumentaci magistrátu se pak do jisté míry vytrácí smysl a účel pořizování změn územního plánu. Tento výklad nemohu připustit, neboť by v krajních případech mohl vést k tomu, že na územní plán bude nahlíženo jako na dokument právně nezávazný s toliko orientačním významem o plánovaném rozvoji území.

K výše uvedenému je navíc nutno uvést, že dne 7. 12. 2009 občanské sdružení vneslo připomínku ke konceptu územního plánu, v níž poukazuje na to, že zakreslení trasy metra neodpovídá platné závazné části územního plánu po vydání změny Z1344/00, kde je prodloužení trasy metra A vedeno mimo objekty čp. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100. Sdružení tedy ve své připomínce poukazuje na to, že nový územní plán, prozatím ve fázi konceptu, má aprobovat územním rozhodnutím vychýlenou trasu metra A. V této souvislosti je pak namístě položit si otázku, z jakého důvodu má být v nyní pořizované územně-plánovací dokumentaci provedena změna vedení trasy metra A, pokud je aktuálně prováděná stavba s platným územním plánem v souladu.

V rámci šetření padla ze strany stavebního úřadu námitka, že závazně jsou v územním plánu určeny pouze stanice metra a směrové vedení (podzemní koridor) stavby je pouze směrnou částí územního plánu. Magistrát se k této věci, byť jsem jej o to ve svých žádostech o součinnost žádal, nevyjádřil. Obecně však mohu k této námitce uvést, že i na směrnou část územního plánu je třeba nahlížet jako na závaznou, a to v širším slova smyslu. Rozdíl oproti jasně definované závazné části (v užším slova smyslu) je pak pouze v tom, že o změně závazné části územního plánu rozhoduje ten orgán, který územně-plánovací dokumentaci schválil, kdežto u směrné části hovoříme o její úpravě, tak jak to ostatně vyplývá z § 188 odst. 4 stavebního zákona.¹ Z vyjádření stavebního úřadu ani magistrátu však není zřejmé, že by k úpravě směrné části územního plánu došlo, ani to, že by s touto úpravou byla veřejnost seznámena.

Dle mého názoru proto magistrát přesvědčivě neprokázal, že stavba je v souladu s územním plánem, když odchylné vedení trasy stavby prodloužení metra A oproti schválenému řešení stavby v grafické části územního plánu v podstatě odůvodnil povahou stavby (tj. že jde o stavbu podzemní), a obecným charakterem územního plánu, jehož základní koncepce není změnou stavby dotčena. Kriticky se rovněž musím pozastavit nad tím, že se magistrát při vyřízení podnětu sdružení ze dne 23. 12. 2009 na přezkoumání územního rozhodnutí s námitkou dotčení práv vlastníků domů (bytů) nad stavbou metra vypořádal pouze obecným a, dle mého soudu, zcela nedostatečným, a z pohledu kritérií soudního přezkumu nepřezkoumatelným vyjádřením, že tato práva nemohou být dotčena, neboť jde o stavbu podzemní, která není způsobilá zasáhnout do práv a právem chráněných zájmů jejich vlastníků. Nezbyvá mi než konstatovat, že magistrát ve svém sdělení ze dne 22. 2. 2010 argumenty pro toto své tvrzení blíže nerozvedl, čímž podstatným způsobem narušil důvěru stěžovatelů v nezávislé a odborně způsobilé jednání orgánu státní správy. Toto jednání magistrátu pak nemohu hodnotit jinak než jako odporující principům dobré správy a základním principům demokratického právního státu.

Rovněž s ohledem na argumenty sdružení o závěrech posudku Kloknerova ústavu ČVÚT v Praze ze dne 19. 11. 2009 týkajícího se věžového domu čp. 673 na ulici Evropská, Praha 6 - Vokovice, který byl pořízen v rámci akce nazvané „Pasportizace objektů dotčených stavbou prodloužení trasy metra A ze stanice Dejvická, provozní úsek V.A, Dejvická - Motol“, se mi jeví závěry magistrátu vyslovené ve sdělení ze dne 22. 2. 2010 jako zcela nedostatečné. Připomínám,

¹ Zde se uvádí, že o úpravě směrné části územně-plánovací dokumentace rozhoduje pro své území obecní úřad, v ostatních případech úřad územního plánování. Při úpravě se postupuje podle dosavadních právních předpisů.

že podle zmíněného znaleckého posudku může stavební činnost při výstavbě metra vyvolat pokles či náklon domu, a to v důsledku dynamických účinků vyvolaných ražbou tunelu a trhacími pracemi.

Z tohoto pohledu považuji obavy občanů bydlících v domech nad plánovanou stavbou metra, navíc ve vazbě na veřejně známé případy třech propadů jiné významné dopravní stavby v hl. m. Praze, a to stavby tzv. tunelu „Blanka“, jako oprávněné. S vážným znepokojením proto vnímám to, jakým postupem se správní orgány na úseku stavebního řádu vypořádaly s námitkami občanského sdružení a jejich snahou o vedení seriózní debaty nad dalším postupem při výstavbě takto významné dopravní stavby.

Pokud jde o námitku sdružení, že se stavební úřad při vydání územního rozhodnutí spokojil s vyjádřením magistrátu z roku 2007, které bylo vydáno dva roky před tím, než vůbec investor podal žádost o vydání územního rozhodnutí, a dokonce 1,5 roku před tím, než byla schválena změna územního plánu Z1344/00 dne 18. 9. 2009, musím i zde přisvědčit sdružení, že takový postup vážným způsobem narušil důvěru občanů v objektivní a nestranné rozhodování úřadů v dané věci.

Stavební úřad, dle mého názoru, pochybil, pokud se v rámci územního řízení spokojil pouze s cit. vyjádřením odboru územního plánu magistrátu ze dne 28. 8. 2007, neboť měl k žádosti o vydání územního rozhodnutí vyžadovat předložení aktuálního závazného stanoviska magistrátu jako dotčeného orgánu na úseku územního plánování, z něhož by bylo zřejmé, zda je dokumentace pro územní řízení pro umístění dané stavby v souladu s územním plánem ve znění změny územního plánu Z1344/00. Tím, že stavební úřad v rámci územního řízení akceptoval vyjádření magistrátu z roku 2007, které bylo vydáno za situace, kdy byl k dispozici teprve návrh požizované změny územního plánu Z1344/00 s tím, že definitivní trasa se do územního plánu „propíše“ až po schválení změny Zastupitelstvem hl. m. Prahy, nepostupoval, dle mého soudu, správně a měl si vyžádat stanovisko nové.

V souvislosti s výše uvedeným pak musím stavebnímu úřadu vytknout, že v územním rozhodnutí výslovně nezmínil rovněž pozemky pod sídlištěm Červený Vrch, pod nimiž má předmětná podzemní stavba vést. Námitku, kterou v tomto směru sdružení vzneslo, jsem proto shledal jako opodstatněnou.

Závěrem bych chtěl uvést, že transparentní postup orgánů státní správy při řešení věcí veřejných považuji za jeden z klíčových požadavků na výkon dobré správy, jakož i jeden z důležitých znaků demokratického právního státu. Seriózní dialog úřadů s občany o vážných veřejných tématech, jakým bezpochyby řešení prodloužení stavby metra v hl. m. Praze je, pokládám přitom za jeden z nejvýznamnějších projevů fungování demokracie vůbec.

Právě v tomto směru, dle mého názoru, správní úřady selhaly, když ve spolupráci se stavebníkem (tím je Dopravní podnik hl. m. Prahy, a. s.) a autorem dokumentace pro územní řízení občany předem neinformovaly, že z důvodu následně zjištěných geologických podmínek v území je třeba vést trasu prodloužení stavby metra A ve vychýlené trase oproti trase předpokládané územním plánem, a to tak, že má vést pod sídlištěm Červený Vrch. Stejně tak bych pokládal za korektní a v souladu s principy dobré správy, aby dotčení občané byli v dostatečném

časovém předstihu zevrubně informování o možných rizicích dané stavby. K tomu ještě doplňuji, že jsem na otázku, zda již byl proveden v souvislosti s přípravou realizace stavby historický průzkum území, který by vyloučil kolizi tunelu se starým báňským dílem, kvalifikovanou odpověď neobdržel.

D - Závěr

Své šetření končím dle ustanovení § 18 zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, s tím závěrem, že jsem v postupu Úřadu městské části Praha 6, odboru výstavby, a Magistrátu hl. m. Prahy shledal výše popsaná pochybení a nedostatky. Je úkolem veřejného ochránce práv na zjištěná pochybení orgány veřejné správy upozornit, proto tak činím formou této zprávy.

Podle ustanovení § 18 odst. 1 zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, jsem požádal starostu Úřadu městské části Praha 6 a ředitele Magistrátu hl. m. Prahy, aby se ve lhůtě 30 dnů k mým zjištěním vyjádřili. Zprávu o šetření zasílám na vědomí také Občanskému sdružení [REDAKCE], stěžovateli.

Zpráva shrnuje poznatky z šetření, které budou po vyjádření dotčených orgánů podkladem mého závěrečného stanoviska.

JUDr. Pavel V a r v a ř o v s k ý v. r.
veřejný ochránce práv
(zpráva je opatřena elektronickým podpisem)